

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ο Μαργς θοννεί το Γιάννη
ποῦ συνέβη νὰ πεθάνη !

Λοιπόν, ἐπέθανες καὶ οὐ κι' ἀλλοίμονο σ' ἐμένα
ποῦ τοῦ θανάτου συμφορὰ συχνὰ πυκνὰ μὲ πλήττει !
Ὅστις δὲν χροῖα, Γιάννη μου, δὲν εἶναι περασμένα
ποῦ σ' ἔκαμα διάδοχον τοῦ ἄλλου μακαρίτη
εὐελπιστῶν πῶς μετ' ἐμοῦ ἀθάνατος θὰ μένης,
ἀλλὰ καὶ οὐ μὲ ἀπατᾷς καὶ πρῶτα πεθεῖης !

Ὦχ, τί ψημιοὺς ἐπέρασα στοῦ κόσμου τὸ τηράνι !
Σιὰ ἐννεήκοντα ἐτηγὰ, ἔθαγα τὸ Σουσάνη,
καὶ τώρα εἰς διάστημα μηνῶν δεκαετήα,
ἔστειλα δύο Γιάννηδες εἰς τὸν Αἰδωνέα !
Κνεῖς δὲν ἐδοκίμασε τὸν ἰδικὸ μου πόνο
νὰ σαβανόρω Γιάννηδες δύο καὶ τρεῖς τὸ χροῖο !

Σὲ κλαίω Γιάννη μου Ἀγιά
πῶζησες μῆρες δεκανηγὰ
ὥς δημοσιογράφος·

ἀλλὰ γιατί νὰ σὲ δεχθῇ τόσο κωρὶς ὁ τάφος ;
Ἐοὺ δὲν ἦσουν ἄρρωστος ! Γιατὶ ν' ἀποβιώσῃς ;
Καὶ ἂν διέφερες ποτὲ
συνάδελφὲ μου ποθητὲ
γιατὶ δὲν πῆγες σιὸ γιατροῦ τὰ οὖρα σου νὰ δώσῃς ;
Βεβαίως δὲν θὰ πέθονες ἂν ἔδεινες ἐκεῖνα.
Θὰ ζούσες τὸ ἐλάχιστον ἀκόμη ἓνα μῆνα !

Δὲν ἦ-ανε τὸ σῶμα σου ἐστία μικροβίων
κι' ἂν οὕτως ἐτερμάτισες, συνάδελφε, τὸν βίον,
σ' ἐφάγαν πρὶν τῆς ὥρας σου τῶν γυναικῶν τὰ στόματα
ποῦ διαρκῶς σ' ἐπείραζαν μὲ σκανδαλώδη σκόμματα
καὶ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε καὶ κάτι τι δὲν εἶχες,
κι' ἔσως αὐτὰ σ' ἐκάστανε καὶ πλέον δὲν ἀντιέχες !

Γυναῖκες ποῦ σ' ἐκάστανε κι' ἐπῆγες ἀπὸ κένη
ποῦ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε μὲ δίχως νὰ σοῦ λείπῃ !
Ἀδίκως ποῦ σ' ἐφάγαν οἱ θηλυκοὶ κοράκοι
ποῦ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε— τί φοβίη !—τὸ σωβράκι·

οὐκ ἔστιν ἐνδύερε σπουδαίως τῆς γαλιάντης,
πόσα βραχιά καὶ σώβρακα φοροῦμ' ἐμεῖς οἱ ἄντρες !

Φεύγεις λοιπὸν καὶ μ' ἄφησες διὰ παντὸς ὕγεια,
ἢ εἶσαι φούρνιστος καὶ σὺ ποῦ κάνεις ἀπεργία ;
Δὲν μοῦ μιλεῖς ! Ἐπάγασες ! Ὁ νεκροθάφτης σπεύδει,
καὶ σὺ σιγῶν μᾶς ἐξηγεῖς
διαπαντὸς πῶς ἀπεργεῖς
ἀφ' τῆς ζωῆς τὰ ψεύδη !

Φεύγεις δλείκων, ἄνθρωπε, σιτῆς φέσας τὸν νόμον·
καὶ ἥσυχος θ' ἀταπανθῇς
μὴ κινδυνεύων νὰ κλαυθῇς
μὲ δάκρυ κληρονόμων,
ἀλλ' ἀπὸ μέγα μοναχὰ ποῦ θὰ κληρονομήσω
τὰ σκόμματα ποδῆς καὶ σὺ ἂν εἶσαι γέρω ζήσω !

Τι εὐτυχίης ποῦ ξεφυχᾷς
σὶν ψάθα, μακαρίτη,
χωρὶς νὰ ἔχῃς μετοχάς
καὶ οὐ τοῦ « Μωραίτη » !
Τι εὐτυχίης ποῦ φαίνεται σὶν τάφο κοιμισμένος
χωρὶς νὰ φαίνεται κανεὶς
ἐξ ἀρχιτείας συγγενῆς
ποῦ νὰ κοιτάει κλαίοντας, ἂν εἰς ἀσφαλισμένος !

Τι χαμὸς καὶ γὰρ τῇ Μοῦσᾳ καὶ γὰρ τῇ Κεφαλληνίᾳ !
Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφὲ ἡμῶν Ἀγιά,
προτομαστόρα σὶ ἀμόνι καὶ στοὺς στίχους ἄριστε !
Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε !
Αἰωνία σου ἡ μνήμη κι' ἐντοσοῦτο προχωρῶν
στοῦ Γιαννάδου τοῦ σφαίρας νέο Γιάννη γὰρ νὰ βροῦ,
γιατὶ ἄλλος ἀπὸ Γιάννη
σὶν δουλειὰ μου δὲν μοῦ κάνει.

Κι' ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Χάρος καταντᾷ καὶ ἀηδία
νὰ μὲ στέγνῃ κάθε λίγο ν' ἀκλουθᾷ τὴν κηδεῖα
συναδέλφων προσφιλῶν,
ἐκείνη καλὴ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

- Γ.— Ἐγὼ μ' ὁ Γιάννης ποῦ ζητᾷς συντάιρο σὺ φύλλο.
Μ.— Ἐστεῖλα τρεῖς στὸ Δράπανο, θέλεις καὶ σὲ νὰ στείλω;
Γ.— Ἐγὼ μαι Γιάννης ἄγριος ποῦ Χάρος δὲν μὲ πιάνει!
Μ.— Μπορεῖ νὰ εἶσαι ἄγριος ἀφοῦ σὲ λένε Γιάννη;
Γ.— Μὴ μοῦ προσβάλλης τ' ὄνομα γιατί... καταλαβαίνεις!
Μ.— Καταλαβαίνω φόρτωμα πῶς ἦρτες νὰ μοῦ γένης
κι' ἐγὼ ἀπὸ φορτώματα δὲν εἶμαι μαθημένος.
Γ.— Σοῦ λέω εἶμαι ἄγριος, κι' ἂν ὁ συχωρεμένος
ἤθελε κι' ἀνεχώτουνε τὸ κοροῖδεμά σου,
μ' ἐμὲ θὰν ταῦρης ἄσχημα κι' ἀπὸ τὰ τώρα μάσουν!
Μ.— Δὲ θέλω Γιάννη ἄλλον! Ἐπῆρα τρεῖς καὶ φτάνει!
Γ.— Δὲν εἰμπορεῖς. Ἐδήλωσες πῶς ξαναθέλεις Γιάννη.
Μ.— Πραγματικῶς μοῦ φαίνεται πολὺν ἀγρία φύσις
κι' εἶσαι καλὸς γιὰ ἐκλογὲς κι' ὄχι γιὰ συζητήσεις!
Γ.— Θὰ κάτσω μὲ τὸ χέρι μου!
Μ.— Μωρὸ δὲ μ' ἀφήνεις κάτω!

Ἄν κἀννης τὸν παληκαρῶ νὰ πᾶς στοῦ Κοσμετάτου.

- Γ.— Καὶ τί σοῦ φαίνεται μωρὲ πῶς εἶν ὁ Κοσμετάτος;
Δὲν εἶδες γιὰ τὸ δῆμο του πῶς ἐνεργεῖ ἐσχάτως
καὶ ποῖαν σιᾶσιν ἔλαβε δημάρχον ἐξαισιῶν
ἀπάνου γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιονοῖου;
Ἄκουε ὁ ἀθεόφοβος σὰ φούρναρης νὰ ξέρη,
κάθε φουρνιὰ ποῦ ψένεται τὸ κέρδος ἀποφέρει
καὶ τὴ δαπάνη γένεται σὲ λῃόκονκο καὶ ξύλο
καὶ τὴ θὰ φάη τ' ἄλογο γυρίζοντας τὸ μύλο;

Τὸ ἐπερίμενες ποτὲ, μωρὲ παληοσυντάχτη
ὁ δήμαρχος πῶς θὰ κυτιᾷ
τοῦ φούρνου τὰ πινακωτὰ

κι' ἀκόμα καὶ τὰ σίδανλα ποῦ βγάνουνε τὴ σιάχτη;

- Μ.— Ὅσο γι' αὐτὰ, πολλὲς φορὲς τοῦ μακαρίτη τύπα
πῶς εἶν ὁ δήμαρχος παιδὶ ὁποῦ τὸν ἔχει κάπα
καὶ δὲν μπορεῖ μὲ δαύτους ν' ἀστειευθῇ δημότης
ἂν ἀληθῶς νοθεύεται τοῦ ἄρτου ἢ ποιότητος.

- Γ.— Μὰ ἡ νοθεία τοῦ ψωμοῦ ἔβλαψε τὰ στομάχια
κι' ὅλα τὰ σπύρια ἔχουνε φλονέντσες καὶ συνάχια
καὶ ἀταξί λοκομοτρὲς καὶ σκοληκοειδίτη.

- Μ.— Μωρὸ ἀπ' αὐτὰ θὰ χάσαμε κι' ἐμεῖς τὸ μακαρίτη!

- Γ.— Στὴν πρώτη δημαρχία τοῦ κινήθηκε τὰ ἔργα
καὶ κήπους μᾶς ἀνάστησε ἀειθαλεῖς κι' ὠρεῖους
καὶ τώρα μὲ τὴ δεύτερη ἐξόσκωσε τὴ βέργα
καὶ κινήθηκε γενικῶς ὅλους τοὺς φουρνιάρους.

Ἐμπῆκε μέσ' τὰ φουρνιάρια καὶ μέσ' τὰ ζυμωτήρια

κι' ὅλο μᾶς τ' ἀποκάλυψε τῆς σιάχτης τὰ μυστήρια
κι' ἐφώτισε τὸ δῆμο του νὰ μάθῃ καὶ νὰ ξεῦρη
πῶς μέσα εἰς τὰ πίτουρα εὐρίσκεται τ' ἄλειφρο.

Μεγάλο ἔδωσε, Μαρῆ, στοὺς φουρνιάρους συμπάρο.

- Μ.— Κρίμας ποῦ ὁ Μαρκόπουλος τὸν ἔκαμε κουμπάρο!
Ἐγὼ τοῦ τότ' ὁ φτωχὸς τοῦ φίλου μου τοῦ Ρῆγα
πῶς κάλλιο μὲ τὸν δήμαρχο νὰ ἔχη λόγια λίγα
κι' αὐτὸς ποῦ δὲν ἐσκέφτηκε ποσῶς τὸ μαγαζί του
ἔπῃε κι' ἐμπερδεύτηκε μὲ κουμπάρους μαζὺ του
μὰ τώρα ποῦ σὶά λόγια μου δὲν ἔδωσε χαμπάρι,
τοῦ λέω τοῦ Μαρκόπουλου «τραβάτε τα κουμπάρου!»

- Γ.— Μὴν τὰ ῥωτᾷς τί βάσανα εὐρήκατε τὸ Ρῆγο,
ἐνεκα ποῦτιαν τὰ ψωμιά κακοψημένα λίγο,
καὶ διὰ τὸ μεγάλο του ἐν ἀπεργία θάρος.
Ντρίτα σὶὸ Δικαστήριο τὸν ἔστειλ' ὁ κουμπάρος
καὶ τὸν περιποιήθηκε μὲ τὴν εἰσαγγελία,
κατσάρωντάς του πρόστιμο
σὰν τὸ ψωμί του νόστιμο
κι' ἐφτὰ ἡμέρες κράτησιν διὰ τὴν ποικιλίαν.

- Μ.— Αὐτὸς ὁ ὅρος τῆς ποιότητος,
γιὰ τοὺς καλοὺς ὁμογενεῖς
μοῦ φαίνεται μεγάλος,

- Γ.— Ὁ νόμος λέει, φίλε μου, τὴ Ρῆγος τὴ Καβάλος.

- Μ.— Μὰ εἶσι ἐναν ἄνθρωπο ποῦρθ' ἀπὸ τὴ Βλαχία,
νὰ φέρῃ ὁλωσδήποτε σὶὸν τόπο ἐντυχία,
νὰ τὸν καταδικάσουμε σὲ μούρτα καὶ σὲ χάφι,
γιατὶ συνέβη μιὰ φορὰ
νᾶναι τὰ κούτσουρα χλωρὰ
καὶ δὲν ἐμπόρεσε καλὰ ὁ φούρνος νὰ ξινάψῃ;

Ἐγὼ καθὼς τὸ ἄκουσα αὐτοστιγμαῖ ἐπῆγα
καὶ βλάχικα τοῦ ἔλεγα τοῦ φίλου μου τοῦ Ρῆγα,
Τοὶ μὰί φάτσι ντόμουλε ποῦρθεσ ἀπὸ τὸ Τοῦρνο
μὲ Κοσμετάτο δήμαρχο νὰ πᾶς ν' ἀνοίξης φούρνο;
Τοὶ μὰί φάτσι πῶφυγες ἀπὸ τὰ Μαγουρέλια,
γιὰ νᾶρτης ναῦρης σφορὲς
μὲ δημαρχίες αὐστηρὲς
καὶ μ' ἀστυνάρχους εἰδικούς γιὰ τ' ἄψητα καρβέλια;

Ποῦ νὰ ξέρης, ντούμπα βόστρα,
ὅταν ἦλθες ἀπὸ 'κεῖ,
πῶς θὰ πάρης τὴ ζυμόστρα
γιὰ νὰ πᾶς σιτὴ φυλακή!

Ποῦ νὰ ξέρῃς, κατελάτο, πῶς τὸ πρώτο συμπεράσι
θᾶρονται σὶὸ μαγαζί σου νὰ σὶὸ κοσκινίζουν ἄλλοι,
κι' ὅταν κἀνεις ἀπεργίαν γιὰ νὰ ἐπερὶ μὴν
πῶς θὰ βλέπῃς τὸν φουρνιάρου
μὲς τοῦ φούρνου τὸ φουγάρο
νὰ τροχάη τὸ σπαδί!

- Γ.— Τὸ διετίμησε λοιπὸν ὁ Πίπης ἡ ἀκόμη ;
 Μ.— Δὲν μεταβάλλει· εὐκόλῃ ἡ τοῦ δημάρχου γνώμη.
 Καὶ ὄχι μόνον τὴν τιμὴν καθόλου δὲν ἀξίζει
 ἀλλ' ἀνοίξε καὶ φουρνariὸ δικό του γὰ μᾶς ψένη.
 Γ.— Τὶ λὲς μαρὲ κουρλο-Μαρή ;
 ὁ Κοσμειάτος θὰ μιτοεῖ
 γὰ κἀνὴ τὸν ἀρτοποιὸ χωρὶς γὰ ἔχη μάθει ;
 Μ.— Ὁ δήμαρχος ἐπιστατεῖ κι' ἡ Ἀφροδίτη πλάθει
 κι' ὁ Βερονίκης τὰ πουλεῖ πέντε δεκάρες, τόνα.
 Μὴν τὰ ὥωτᾶς τί γίνεται σὲ τοῦτον τὸν αἰῶνα !

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στῶν « Ψαρῶν » τὴν ὀλόσταχτη περίμη,
 κι' ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν θαυμαστῶν,
 ἐπετοῦσε τὸ κάθε τσαλίμι
 τῆς καντηρίας, τοῦ βάλς, τοῦ μποστόν.
 Κι' εἶδα τόσους ποδόγυρους φίνους
 καὶ μορφὲς τῶν ναυτῶν ζηλευτὲς,
 πῶγελοῦσαν ἐκεῖνες μ' ἐκείνους
 κι' ἐγελοῦσαν κι' ἐκεῖνοι μ' αὐτές.

Στὰ « Ψαρά » καὶ στής ἄλλες φριγάδες
 ποῦχαν δώσει τοὺς δύο χορούς,
 πῆγαν τόσες ὠραίες νυφάδες,
 ἀλλ' οἱ ναῦτες ζητοῦν . . . πεθερούς !
 Μπαλανσὲ στὰ « Ψαρά » καὶ στὴ « Νίκη ».
 Φοβερός τῆς θαλάσσης χορός.
 Καὶ μετὰ στεριανὸ πικινίκι.
 Τὶ καλὰ ποῦ περνᾷ ὁ καιρός !

Ἡ κοπέλες μὲ πόλκας πηδήματα,
 εἶδαν ὅλα τὰ νέα συστήματα,
 τὰ διάφορα εἶδη ἰβίδων
 ποῦ θὰ φέρουν στὸν Τοῦρκο πτηνὸ
 καὶ τὴν ἀγκυρὰν μόνον εἶδον
 γὰ δεθῇ σὲ νυμφίου λαιμό !

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Τελείωσαν λοιπὸν καὶ τὰ γυμνάσια,
 τὰ τόσῳ φημισμένα καὶ θαυμάσια
 κι' ἀφῆκαν περισσὰς ἐπιτυχίας
 εἰς σύλληψιν κι' ἐκτέλεσιν τὰ θέματα,
 ἀπὸ τὰς ἀτρεμήτους Μεραρχίας,
 χωρὶς πετσοκομμοὺς καὶ δίχως αἵματα.

Μετὰ λοιπὸν τὰ κέρδη αὐτὰ τὰ βᾶσιμα,
 ἐρῶν φρονῶ πῶς θάταν καὶ καλὴν
 ν' ἀμείψουν τοὺς ἀνδροεῖους με παράσημα
 παρόδειγμα γὰ γίνῃ τῶν δειλῶν.

Ἐφέδρος.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ὁ δήμαρχος κ. Σ. Κοσμειάτος, δι' ἡμιφύλλον
 τοῦ δημοσιευθέντος τὴν Τετάρτην, ζητεῖ τὴν συνδρο-
 μὴν τῶν συμπολιτῶν τοῦ, ἀνεξαρτήτως κομματι-
 κῶν διαιρέσεων, ὅπως ιδρύσῃ κοινωτικὸν Ἀρτο-
 ποιεῖον, συνιστῶν μετοχικὴν ἐταιρίαν μὲ κεφάλαιον
 15,000 δραχμῶν διηρημένον εἰς χιλίας πεντακοσίας
 μετοχὰς πρὸς δέκα δραχμὰς ἑκάστην.

Εἰς τοῦτο προέβη ὁ κ. δήμαρχος λαβὼν ὑπ' ὄψιν
 τοῦ, ὡς γράφει, τὴν ἐκρυθμὸν κατάστασιν εἰς τὴν
 περιήλθε κατ' αὐτὰς ἡ πόλις ὡς ἐκ τῆς παραλόγου
 ἐπιμονῆς τῶν ἀρτοποιῶν τοῦ γὰ ζητῶσι τὴν αὐξήσιν
 τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

Εὐελπιστεῖ ὅτι οἱ μὲν πλούσιοι μετὰ γενναιότητος
 θὰ τὸν συνδράμωσι εἰς τὰς προσπάθειάς του οἱ δὲ
 λοιποὶ κάτοικοι δὲν θὰ ἀρνηθῶσι τὴν δεκάδρα-
 χμον συμμετοχὴν τῶν.

Καὶ δίδων τὸ παράδειγμα, πρῶτος δηλοῖ ὅτι ἐγ-
 γράφεται δι' ἑκατὸ μετοχὰς.

Τὴν ιδέαν τοῦ κ. δημάρχου δὲν ἀποκρούομεν,
 διότι ὁμολογουμένως ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφέρον
 ὅλων μας.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως γὰ φιλοσοφήσωμεν ὀλί-
 γον ἐπὶ τοῦ « ἀνεξαρτήτως κομματικῶν διαιρέσε-
 ων » διότι ἀκριβῶς ἐκεῖ βλέπομεν τὴν διαίρεσιν
 τοῦ ἀρτοποιείου.

Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. δήμαρχον:

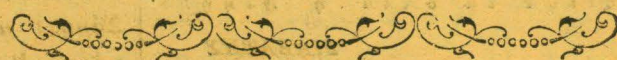
Θὰ ἔχετε πάντοτε τὴν αὐταπάρνησιν γὰ ὑπηρετεῖ-
 τε τὸν Λῆμον ὡς δήμαρχος ;

Καὶ ἂν τὴν ἔχετε, θὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἐπι-
 τυγχάνετε πάντοτε ;

Καὶ ἂν ἐπιτυγχάνοντος ἀντιθέτου δημάρχου ὑπο-
 τιμηθῇ τὸ ἐμπόρευμα καὶ—ἀνεξαρτήτως κομματικῶν
 διαιρέσεων—μεταβληθῶσιν αἱ μετοχαὶ μας εἰς... ἀ-
 παρέμφατα, εἰς ποῖον κ λ ἄ σ μ α θὰ εὐρεθῶμεν οἱ
 μέτοχοι πρὸ τῶν ἀμετόχων ;

Τὸ φωνὴ τοῦ ἀρτοποιείου μας, δὲν ἀμφιβάλλω,
 ὅτι καὶ ἀρίστης ποιότητος θὰ εἶναι καὶ σωστὸν εἰς
 τὸ βᾶρος του, δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῇτε ὅμως ὅτι—ἀνε-
 ξαρτήτως πολιτικῶν διαιρέσεων—θὰ ἦναι πάντοτε
 πολιτικόν !

Μέτοχος.

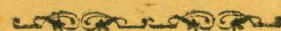

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Παραδόσας τὴν διαχείρησιν τοῦ ταμείου καὶ ἀ-
 ναχωρῶν κατ' αὐτὰς θεωρῶ καθήκον μου ἀπαραι-
 τητον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐ-
 χαριστίας μου καὶ τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην μου
 πρὸς τὸ κοινὸν ἀπάσης ἐν γένει τῆς νήσου Κε-
 φαλληνίας ὡς καὶ πρὸς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐνταῦθα
 ξένους ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμη-
 σιν δι' ὧν μὲ περιέβαλον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλα-
 βον τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἀρχισυντάκτης τοῦ Ταμείου Κεφαλληνίας
 Οἰκίας Μουσουλῆς τοῦ Ταμείου Κεφαλληνίας
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ητύχησα να γνωρισθῶ με τὴν δεσποινίδα.

Μετὰ τὰς συνήθεις μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ καιροῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε χάνεται διὰν ὁμιλεῖ κατὰς με δεσποινίδας, δὲν γνωρίζω πῶς, ἐνετάρθη τὸ ζήτημα τοῦ γάμου.

Βεβαίως εἶναι ὀλίγον δύσκολος ἡ ἀποκατάστασις, ἔλεγον, ὅτε εἰσέρχεται καὶ με διακόπτει εἰς νέος ἐπισκέπτης.

— Μὰς προσεκάλεσαν καὶ γὰρ τώρα τ' ἀπόγευμα στὰ πλοῖα, λέγει πρὸς τὴν δεσποινίδα ὁ νέηλος, θὰ ἔλθετε βεβαίως καὶ σεῖς χωρὶς ἄλλο.

Ἡ δεσποινίς, εὐθὺς ὡς ἤκουσε πλοῖα, ἐφάνη ὅτι ἔπλεεν ἐν χαρᾷ, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία μου τὴν ἠνάγκασε νὰ πῇ, πολὺ συνεσταλμένος,

— Ἄν θέλῃ ἡ μαμὰ.....

Ἡ μαμὰ τὸ ἤθελε· δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία! Ἐκεῖνος ποῦ ἴσως νὰ μὴ τὸ ἤθελεν ἦτο ὁ καυμένος ὁ μπαμπᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ὡς μὴ μετερχόμενος τὰ οἰκιακὰ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

Ὁ νέηλος, γνωρίζων καὶ αὐτὸς ἐξ ἄλλων ὁμοίων περιστάσεων ὅτι τὸ ἂν θέλῃ ἡ μαμὰ, εἶναι ἴσον μετὰ τὸ εὐχαρίστως θὰ ἔλθω, ἔμεινε ἀκόμη ὀλίγα λεπτά καὶ προσέθεσεν ἐν ὁρῶντι.

— Θὰ διασκεδάσετε πολὺ καὶ νὰ δεχθῇτε τὴν πρόσκλησιν, εἰπον.

— Ναί, ... ἀλλὰ ... εἶναι καὶ βαρετὸ νὰ σᾶς πῶ...

— Δὲν πιστεύω νὰ βαρύνεσθε εἰς ἓνα κύκλον ὁποῖος, ὡς ἀσφαλῶς ἤκουσα, σᾶς ἐθαύμασε τόσο, σᾶς,...

— Ἀλήθεια! Τ' ἀκούετε καὶ σεῖς;

— Ἐγὼ εὐτυχῶς ὅλα τὰ ἀκούω καὶ δὲν φαντάζεσθε με πόσῃ χαρᾷ θὰ ἤκουον ἂν...

— Φεύγουν ἀπόψε δυστυχῶς. Μὰ δὲν ξέρετε τί λαμπροὶ νέοι, τί,...

Τὴν διέκοψε ἡ ἐπίσκεψις μιᾶς κυρίας ἡ ὁποία με μεγάλην χαρὰν ἀναγγέλει ὅτι θὰ πᾶνε πρῶτα στὴ «Νίκη» καὶ ὕστερα στὰ «Ψαρά».

Ἐδῶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ κρατηθῶ πλέον!

Ἡγέρθη ἀποτόμως καὶ εἶπα:

Αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου σωστὸν κυρία μου!

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία λέγει, ὅτι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ψαρῶν ἔστειψε τὰ ὀπλα ἡ Νίκη!

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

Ἦρξαντο ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τὰ μαθήματα τῆς νυκτερινῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων τοῦ Ἑργατικοῦ Συνδέσμου.

Ἐχομένα νὰ ἐγγύησιν ὁ κόσμος τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν καὶ νὰ μὴ ἐπαρῇ τὰ περὶ τὰ πείσματα εἰς βάρος τῶν ὁφειλῶν καὶ ἀπροσιτατέων πλασμάτων.

Νομίζομεν ὅτι ὁφείλουσιν ὅλοι οἱ ἐργατῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῶν μικρῶν ἀπόρων ὑπαλλήλων, νὰ τοὺς ἐγγράψωσιν εἰς τὴν Σχολήν.

ΠΥΡΚΑΤΑ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἀπὸ τῆς 5ης πρωΐνης ὥρις ἀφύπνισε τοὺς κατοίκους ὁ βαρὺς ἤχος τῆς μεγάλης καμπάνας. Ἐκείτο τὸ ἐμπορορραφεῖον Ματαράγκα (οἰκία Γ. Πινιανόρου) τὸ ὅποῖον βαθυμερῶς ἀπετεφρόθη.

Ἐπίσης ἀπετεφρώθη τὸ συνεχόμενον μικρὸν καφεῖον Μακρή. Ὡς ἐκ θαύματος ἀπέφυγε τὴν κατεστραφὴν τὸ διπλανὸν κατάστημα καὶ ἡ κατοικία τοῦ Ἰωάννου Μαρκέτου. Τὸ ὅπισθεν κείμενον ἀρτοποιεῖον Λάσκαρη, ὑπέστη καὶ αὐτὸ ἀσημάντους ζημίας.

Τῇ συνδρομῇ τῶν προσδραμέντων πολιτῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας, ἐσθῆθη τὸ πῦρ καὶ οὕτω ἀπέφυγον τὸν κίνδυνον αἱ συνεχόμεναι οἰκίαι καὶ καταστήματα.

Παραμένει ἀγνωστὸν, πῶς μετεδόθη τὸ πῦρ, βεβαίως ἔμως ἐκ τοῦ ἐμπορορραφεῖου προήλθεν.

ἴσως νὰ μὴ ἐπρόσεχον αἱ ἐργατῆδες καὶ νὰ ἀρῆσαν ἀσθεστον κίνησι σίδηρον ἔσαν ἐκλείσει τὸ κατάστημα.

Ἀλλὰ καὶ πολὺ εὐκολὸν νὰ μετεδόθη ἐκ τοῦ παρακειμένου φούρνου.

Οἱ προσδραμέντες γείτονες κατόρθωσαν νὰ διασώσουν ἀρκετὰ ὑφάσματα τοῦ ἐμπορορραφεῖου τὰ ὅποια παρέλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀσφαλείας κ. Γ. Φραγκλῆς.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἐξεδόθησαν ἀπὸ 15 ἕως 30 Σεπτεμβρίου αἱ ἐξῆς ἀδειαι γάμων

Ἀθηναῖος Ν. Βιτσεντιάτος (Βαλσαμάτα) μετὰ τῆς Ἀδριανῆς Γ. Μαρινάκη (Φραγκάτα)

Ἀντώνιος Ν. Φλαμιᾶτος (Πουλάτα Σάμης) μετὰ τῆς Καλιφρόνης Γ. Στεφάνου (Βλαχάτα)

Νικόλαος Σ. Ζιφειράτος μετὰ τῆς Ὀλγας Β. Βετινοράτου (Τρωϊανάτα.)

Γεράσιμος Δ. Κατσίγερης (Σβορώνιατα) μετὰ τῆς Ἀννης Σ. Ζαχαράτου (Πορτογάτα)

Βασίλειος Χ. Στεφάνος (Βλαχάτα Σάμης) μετὰ τῆς Θεοφίλης Μαρινάκη (Κάϊρον.)

Ἀγγελος Θ. Λαδάς μετὰ τῆς Εἰρήνης Λαδᾶ (Καμινάρατα)

Παντελεὼν Δελλαπόρτας (Κονβαλάτα) μετὰ τῆς Δεσποινίδας Γερασμάτου (Δελμάτα)

Γεράσιμος Σπυρίδης (Ληξούριον) μετὰ τῆς Ἀρετῆς Χριστοδολάτου (Ἀγοστόλιον.)

Ἀναστάσιος Ριζῆς (Ἀγοστόλιον) μετὰ τῆς Ρουμλίνης Καμλίση (Κεραιμῆς)

Ἰάκωβος Μεσάρης μετὰ τῆς Ζαχαρίας Κούση (Ληξούριον.)

Ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος κ. Π. Γιωτόπουλος, ὑφηγητὴς τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐγκαθιστάμενος μονίμως ἐν Κερκίρᾳ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων παρὰ τοῖς ἐν Κερκίρᾳ Δικαστηρίοις.

Ἀπεβίωσεν ἀδελφὸν πρὸ ἐτῶν, ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης καὶ φιλόδοτος ἐκδογετεῖς Σπυρίδων Κυρκελόνης δάτης. Συλλυπόμεθα τοῖς υἱοῖς του.

ΡΑΦΕΙΟΝ ΑΒΛΙΧΑΚΗ

ΙΟΟ

ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ!

Παρελήφθησαν αὐτὴν τὴν ἐβδομίδα.

Κασμήρια, ὀλόμαλλα διὰ κοστύμ, ἀγγλικά καὶ γαλλικά εἰς ἑκατὸ νέα σχέδια τελευταίας μόδας.

Ἐπίσης κασμήρια μαλλοθάμβακα κατ' ἀπαιτήσεις τῶν ὀλομάλλων.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Παρελήφθη μεγάλη καὶ πλουσία συλλογὴ ἐξ ἐγγυρῶν μεταξωτῶν.

Αἱ τιμαὶ ἐκανονίσθησαν μετὰ μεγάλου ἐκπεσμέν.

Γίνονται ἐνδυμασίαι δι' ὅλας τὰς τάξεις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντάκτους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς γρυστὸν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	τοὺς 100 διὰ καθέσεις 6 μηνῶν
2	»	» » » 4 ἐτῶς
2	1	2 » » » 2 ἐτῶν
3	»	» » » 4 ἐτῶν
4	»	» » » 5 ἐτῶν

Ἡ ἐπιλογή τῶν παρὰ τῆς Τράπεζας ἐκδομένων καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταθέτη ὑποβάλλεται ἐν ἑκαστῇ ᾧ ἀποφασισθῇ.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΝΤΙΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)